

94/2002. (V. 5.) Korm. rendelet a csomagolásról és a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól

A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 14. §-a (6) bekezdésének *a)* pontjában, valamint 59. §-a (1) bekezdésének *h)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

A rendelet hatálya

1. § (1) A rendelet hatálya kiterjed

a) az ország területén forgalmazott termék csomagolására és a csomagolási hulladékra,
b) azokra a természetes személyekre, jogi személyekre és gazdálkodó szervezetekre [Ptk. 685. § *c)* pont], akiknél, illetve amelyeknél a csomagolás előállítása történik, csomagolási hulladék keletkezik, vagy akik, illetve amelyek a csomagolási hulladékkal kapcsolatos tevékenységet folytatnak.

(2) Nem terjed ki a rendelet hatálya a radioaktív anyagok csomagolására és csomagolásának hulladékára.

Értelmező rendelkezések

2. § (1) E rendelet alkalmazásában

a) csomagolás:

aa) valamennyi olyan tétel, amelyet a termelő vagy a felhasználó valamely termék (a nyersanyagtól a feldolgozott termékig) befogadására, megóvására, kezelésére, szállítására és bemutatására (csomagolási funkció) használ, ideértve az ugyanilyen célra használt egyszer használatos tételt,

ab) az *aa)* pontban meghatározottaknak – a csomagolás által biztosított egyéb funkciók sérelme nélkül – megfelelő tételek, kivéve, ha az adott tétel a termék szerves részét képezi és a termék tárolásához, eltartásához vagy megőrzéséhez annak teljes élettartama alatt szükséges, és az egyes alkotóelemeket együttes felhasználásra, fogyasztásra vagy értékesítésre szánták,

ac) a forgalmazás helyén történő megtöltésre tervezett és szánt, csomagolási funkciót ellátó tételek, továbbá a forgalmazás helyén eladott, megtöltött vagy az ott történő megtöltésre tervezett és szánt, csomagolási funkciót ellátó egyszer használatos tételek,

ad) a termékre közvetlenül ráakasztott vagy ahhoz rögzített, csomagolási funkciót ellátó kiegészítő elemek, kivéve, ha azok a termékek szerves részét képezik, és az egyes alkotóelemeket együttes fogyasztásra vagy értékesítésre szánták; a csomagolásba beépülő egyéb összetevőket és kiegészítő elemeket azon csomagolás részének kell tekinteni, amelyikbe azokat beépítették;

b) csomagolási hulladék: hulladéknak minősülő csomagolás vagy csomagolóanyag, a gyártási hulladékok kivételével;

c) anyagában történő hasznosítás: a Hgt. 18. § (1) bekezdés *a)–b)* pontjaiban és (2) bekezdésében meghatározott hulladékhasznosítás;

d)

e) gyártó: a csomagolt termék Hgt. szerinti gyártója;

f) nehézfém: az ólom, a kadmium, a higany és a hat vegyértékű króm;

g) nehézfém szándékos hozzáadása: valamely nehézfémet tartalmazó anyag szándékos felhasználása egy csomagolás vagy csomagolási összetevő kialakításában, ahol annak jelenléte kívánatos a végső csomagolásban vagy csomagolási összetevőben egy meghatározott jellemző, megjelenés vagy minőség biztosítása érdekében, ide nem értve a csomagolóanyagok

javításához nyersanyagként alkotóelemeiben nehézfémeket is tartalmazó újrafeldolgozott anyag felhasználását;

h) nehézfém véletlen jelenléte: a nehézfém csomagolásban vagy annak összetevőjében nem szándékos hozzáadás következtében való jelenléte.

(2) A csomagolás lehet

a) fogyasztói (elsődleges) csomagolás, amely a forgalmazás helyén a felhasználóknak való forgalmazás tekintetében egy egységet (forgalmazási egység) képez;

b) gyűjtő- (másodlagos) csomagolás, amely a terméktől elkülöníthető anélkül, hogy annak tulajdonságait megváltoztatná, továbbá a forgalmazás helyén adott számú forgalmazási egységet foglal össze, függetlenül attól, hogy az kizárólag a polcok feltöltésére szolgál, vagy az egységeket a felhasználók részére így forgalmazzák;

c) szállítási (harmadlagos) csomagolás: a fogyasztói vagy gyűjtőcsomagolás kezelését és szállítását, továbbá a fizikai kezelésnél és szállításnál történő károsodás elkerülését elősegítő csomagolás, a közúti, vasúti, hajózási és légi szállítótartály kivételével.

(3) A csomagolásnak, illetve csomagolásnak nem minősülő tételre szemléltető példákat az (1) bekezdés *a)* pontjának alkalmazása alapján a 3. számú melléklet tartalmazza.

*A csomagolás előállítására és jelölésére
vonatkozó követelmények*

3. § (1) Nem forgalmazható olyan csomagolás, illetve nem helyezhető el termék olyan csomagolásban, amelyben, illetve amelynek összetevőiben – a (2) bekezdés kivételével – a nehézfém összesített koncentrációja a 0,01 tömegszázalékot meghaladja.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem terjed ki:

a) az ólomkristály csomagolásra;

b) a csomagolási célú üvegre, ha az (1) bekezdés szerinti határérték túllépését kizárólag az előállításához felhasznált anyagában hasznosított üvegcserep nehézfém-tartalma okozza, és az üveggyártási folyamat során nehézfém szándékos hozzáadására nem került sor;

c) a műanyag rekesz, illetve raklap (6) bekezdés szerinti javítására és újrafeldolgozására.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben az átlagos nehézfém-koncentráció az egyes üveglvasztó kemencékben végzett, a normális és rendszeres tevékenységet jellemző, bármely tizenkét egymást követő havi ellenőrző mérés alapján túllépi a 0,02 tömegszázalékot, az előállító köteles erről a hatóságnak jelentést küldeni. A jelentésnek tartalmaznia kell:

a) a mért értékeket,

b) az alkalmazott mérési módszerek leírását,

c) a jelen lévő nehézfém-koncentráció feltételezett forrását, valamint

d) a nehézfém-koncentráció csökkentésére tervezett intézkedések részletes leírását.

(4) Ha a csomagolási célú üveget nem az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam (a továbbiakban: EGT-állam) területén állították elő, a (3) bekezdés szerinti jelentéstételi kötelezettség a csomagolási célú üveg első hazai forgalmazóját terheli. Más EGT-államból történt behozatal esetén a forgalmazó az érintett államban a 2001/171/EK bizottsági határozat 5. cikke alapján megtett bejelentés másolatát köteles a hatóság kérésére bemutatni.

(5) A (3) bekezdés szerinti ellenőrző mérések eredményeit és az alkalmazott mérési módszereket az előállító, illetve a (4) bekezdés szerinti esetben az első forgalmazó köteles a hatóság kérésére bármikor rendelkezésre bocsátani.

(6) A műanyag rekesz, illetve raklap javítására és újrafeldolgozására az (1) bekezdés szerinti tilalom akkor nem áll fenn, ha

a) csomagolási hulladéknak minősülő műanyag rekesz, illetve raklap kerül felhasználásra,

b) az e célból felhasznált egyéb anyag műszakilag szükséges mértékű, de legfeljebb az új rekesz, illetve raklap tömegének 20%-át nem haladja meg, és

c) nehézfém szándékos hozzáadására nem kerül sor.

(7) A gyártó a (6) bekezdés szerinti megjavított vagy újrafeldolgozott, az (1) bekezdésben meghatározott határértéket meghaladó mértékű nehézfémet tartalmazó műanyag rekeszt, illetve raklapot tartós és jól látható módon a nehézfém-tartalomra utaló azonosító jelzéssel látja el.

(8) A gyártó, illetve a forgalmazó biztosítja, hogy a (7) bekezdés szerinti azonosító jelzéssel ellátott műanyag rekeszek és raklapok olyan elosztó, visszavételi és újrahasználati, illetve hasznosító rendszerben kerüljenek felhasználásra, ahol élettartamuk alatt a rendszerben maradásuk 90%-os arányban biztosított.

(9) A gyártó az újra nem használt, az (1) bekezdésben meghatározott határértéket meghaladó mértékű nehézfémet tartalmazó műanyag rekeszt, illetve raklapot a (6) bekezdés szerint újrafeldolgozza, vagy ártalmatlanításáról gondoskodik.

4. § (1) Nem forgalmazható olyan csomagolás, amely nem felel meg az 1. számú mellékletben foglalt lényegi követelményeknek.

(2) A csomagolás összetételére, valamint újrahasználható, hasznosítható (ideértve az anyagában történő hasznosítást is) jellegére vonatkozó lényegi követelményeket az 1. számú melléklet tartalmazza.

(3) A lényegi követelményeknek megfelel az a csomagolás, amely esetében az 1. számú melléklet 4. pontjában meghatározott szabványokban foglaltak teljesülnek.

5. § (1) A gyártó a csomagolás anyagára, hulladékára, illetve a csomagolási hulladék kezelésének módjára utaló azonosító jelölést (a továbbiakban: azonosítás) alkalmazhat. Ha a gyártó az azonosításról döntött, – a külön jogszabályban a csomagolás anyagára, hulladékának kezelési módjára vonatkozóan előírt azonosításon vagy más jelölésen kívül – kizárólag a 2. számú mellékletben meghatározott azonosítási rendszert, illetve módokat alkalmazhatja.

(2) A csomagoláson vagy a csomagoláshoz rögzített címkén az azonosításnak

a) jól láthatónak,

b) tartósnak, valamint

c) a csomagolás felnyitása után is jól olvashatónak

kell lennie.

(3)

A forgalmazó kötelezettségei

5/A. § (1) A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvényben (a továbbiakban: Kt.) meghatározott, üzletenként legalább 500 m² alapterületű üzlethelyiséggel rendelkező kereskedelmi csomagolást értékesítő forgalmazó a felhasználó által felajánlott használt vagy hulladékká vált kereskedelmi csomagolást köteles átvenni. E kötelezettség a helyben fogyasztásra kínált termék kereskedelmi csomagolására nem vonatkozik.

(2) A forgalmazó a felhasználótól való átvételt a kereskedelmi csomagolás forgalmazásának feltételeivel azonos módon, folyamatosan, teljes nyitvatartási időben köteles biztosítani a kereskedelmi csomagolás forgalmazásának helyén.

(3) A forgalmazó átvételi kötelezettségének teljesítéséért a felhasználótól díjat nem követelhet, azonban a felhasználó visszavételre ösztönzése érdekében díjat fizethet.

(4)

A csomagolási hulladék kezelésére vonatkozó előírások

6. § (1) A csomagolási hulladék – más hulladéktól elkülönített – visszavételét, valamint hasznosítását a gyártónak kell biztosítania.

(2) A gyártó az (1) bekezdés szerinti kötelezettségét a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvényben (a továbbiakban: Ktdt.) meghatározott

a) egyéni teljesítéssel, vagy
b) a Ktdt. 2. mellékletében meghatározott termékdíjtétel megfizetésével az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség (a továbbiakban: OHÜ) kollektív teljesítésével teljesítheti.

(3) A Ktdt. 2. § 6. pontjában meghatározott csekély mennyiségű csomagolást kibocsátó kötelezett mentesül a visszavételi és hasznosítási kötelezettség teljesítése alól.

(4) A felhasználók számára terméket forgalmazó gyártó a visszavételi és hasznosítási kötelezettség átadásáról megállapodhat azzal a csomagolóanyagot, -eszköz előállítóval, akitől azt közvetlenül beszerezte, ha a felhasználóknak forgalmazott termék csomagolása az éves szinten

a) műanyag vagy fém esetén összesen az 500 kg-ot,
b) papír vagy fa esetén az 1000 kg-ot,
c) üveg esetén a 2000 kg-ot

nem haladja meg. Ha a felhasználók számára terméket forgalmazó gyártó a csomagolást nem közvetlenül az azt előállítótól szerzi be, gyártónak a csomagolóanyag, illetve -eszköz első megrendelőjét kell tekinteni.

(5) A Hgt. 8. §-a szerinti visszavételi kötelezettség alapján 2012. december 31. napjáig el kell érni, hogy a hulladékká vált csomagolóanyagok tömegének legalább 60%-a hasznosításra vagy hulladékegető műben energiahasznosítás mellett elégetésre kerüljön, valamint legalább 55%-a, de legfeljebb 80%-a anyagában kerüljön hasznosításra, úgy hogy ez az arány a hulladékot alkotó egyes anyagok tekintetében legalább a következő legyen:

a) üveg esetében 60%,
b) papír és karton esetében 60%,
c) fém esetében 50%,
d) fa esetében 15%,
e) műanyag esetében 22,5%, kizárólag azokat az anyagokat figyelembe véve, amelyeket újból műanyagokká dolgoznak fel.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározottak teljesítése érdekében a gyártónak gondoskodnia kell az 5. számú mellékletben meghatározott anyagában történő hasznosítási arányok teljesítéséről, az Országos Hulladékgazdálkodási Tervvel összhangban.

(7) A hasznosítási kötelezettség teljesítésének minősül a Magyarországon képződött és begyűjtött csomagolási hulladék külföldön megvalósított hasznosítása is. Az EGT-államok területéről kivitt csomagolási hulladék csak akkor minősül teljesítésnek, ha annak hasznosítása igazoltan olyan körülmények között történt meg, amelyek általános értelemben egyenértékűek a vonatkozó jogszabályokban, illetve közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktusokban előírtakkal. A teljesítés igazolása érdekében a környezetvédelmi hatóság kötelezheti a gyártót az egyenértékűség bizonyítására az igénybe vett hasznosítási technológia, illetve a vonatkozó engedélyei bemutatásával.

7. § (1) A felhasználó kérheti a forgalmazótól, hogy részére a terméket szállítási (harmadlagos), illetve gyűjtő- (másodlagos) csomagolás nélkül adja át, illetőleg azt a forgalmazónál hagyhatja. A felhasználó ilyen kérése csak abban az esetben utasítható el, ha

a) annak teljesítése veszélyeztetné a termék biztonságos üzembe helyezését,
b) annak teljesítése veszélyeztetné a termék használatának biztonságosságát,
c) a termék a csomagolás nélkül biztonságosan nem szállítható, vagy
d) annak teljesítését jogszabály kizárja.

(2) Az a forgalmazó, akinél az általa forgalmazott termék szállítási (harmadlagos), illetve gyűjtő- (másodlagos) csomagolása az éves szinten

- a) műanyag vagy fém esetén összesen 500 kg-ot,
- b) papír vagy fa esetén összesen 1000 kg-ot,
- c) üveg esetén 2000 kg-ot

meghaladja, szállítási (harmadlagos), illetve gyűjtő- (másodlagos) csomagolás visszavételét – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – nem tagadhatja meg.

8. §

8/A. §

9–10. §

11. §

A csomagolással és a csomagolási hulladékkal kapcsolatos információs rendszer

12. § (1) Nyilvántartást vezet

a) a gyártó a csomagolás jellegéről, a csomagoláshoz felhasznált anyagok megnevezéséről (a nemzetközi ún. HS kódszámok alkalmazásával), fajtájáról, mennyiségéről, valamint a csomagolás újrahasználatra, hasznosításra alkalmasságáról,

b) a kötelezett a visszavett és újrahasznált csomagolás mennyiségéről, továbbá a kötelezett és a hulladékhasznosító a visszavett csomagolási hulladék jellegéről, hasznosításáról és mennyiségéről, illetve e rendelet szerinti kötelezettségeinek teljesítéséről.

(2) A gyártó az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás alapján a (3) bekezdésben meghatározott adatokról, továbbá a 4. számú melléklet szerinti tartalommal a Főfelügyelőségnek a tárgyévet követő év január 31. napjáig adatot szolgáltat.

(3) Az adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell:

a)

b) a felhasznált csomagolás minden anyagkategória szerinti mennyiségével, továbbá újrahasznált mennyiségével kapcsolatos adatokat;

c) a háztartási és háztartáson kívül keletkezett csomagolási hulladék esetében a közreműködésével hasznosított és ártalmatlanított mennyiségeket anyagkategóriák szerint, továbbá anyagkategória szerint a hasznosított és az anyagában hasznosított mennyiségekkel kapcsolatos adatokat.

(4)

(5) Az adatszolgáltatás, valamint a hatósági ellenőrzés alapján rendelkezésre álló adatokból a Főfelügyelőség, csomagolással, illetve csomagolási hulladékkal kapcsolatos nyilvános információs rendszert hoz létre, és tesz közzé a honlapján.

(6) Az információs rendszer tartalmazza – anyagfajtánként és összesítve – a csomagoláshoz felhasznált anyagok mennyiségét, megnevezését (a nemzetközi ún. HS kódszámok alkalmazásával), hasznosíthatóságuk, anyagában történő hasznosítás vagy újrafelhasználásra való alkalmasságuk jellemzőit, valamint a hasznosításra, ártalmatlanításra kerülő csomagolási hulladék jellemzőit, illetve mennyiségét.

(7) A nyilvántartásokban, az adatszolgáltatásnál és az adatfeldolgozásnál a csomagolási hulladék jellemzésére a hulladékok jegyzékéről szóló 16/2001. (VII. 18.) KöM rendelet 15 01 alcsoportjában szereplő kódszámok szerinti besorolást kell alkalmazni. A forgalmazott csomagolás jellemzésére fel kell tüntetni a hulladékká válásakor alkalmazandó besorolásnak megfelelő kódszámot.

12/A. § (1) A gyártó az általa visszavett, újrahasznált, újrafeldolgozott, illetve ártalmatlanított, a 3. § (1) bekezdésében meghatározott határértéket meghaladó mértékű nehézfémeket tartalmazó műanyag rekeszt, illetve raklapot nyilvántartja.

(2) A gyártó az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás alapján tárgyévet követő év január 31-ig adatot szolgáltat a Főfelügyelőség részére a 2009/292/EK bizottsági határozatnak való

megfelelésről, így az évente forgalomba hozott, visszavett, újrahasznált, újrafeldolgozott, illetve ártalmatlanított műanyag rekesz, illetve raklap mennyiségről, a 3. § (8) szerinti rendszer működéséről és annak változásáról, továbbá a nevében eljáró meghatalmazott képviselője személyét érintő esetleges változásokról.

(3) A gyártó az (1) bekezdés szerinti nyilvántartását négy éven keresztül köteles megőrizni.

Eljáró hatóságok

13. § (1) A 3. § (1)–(6) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértése esetén a egészségügyi államigazgatási szerv jár el.

(2) A 3. § (7) bekezdésében és az 5. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott hatóság jár el, ha a jogsértés az Fttv. 2. § a) pontja értelmében vett fogyasztót érint. Az eljáró hatóság az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(3) A 3. § (8) bekezdésében és a 4. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság jár el, ha a jogsértés a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 2. § a) pontja értelmében vett fogyasztót érint. A fogyasztóvédelmi hatóság az Fgytv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(4) A (2) és a (3) bekezdésben említett rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

(5) Az (1)–(3) bekezdés hatálya alá nem tartozó egyéb kötelezettségek ellenőrzésére a Főfelügyelőség jogosult.

Záró rendelkezések

14. § (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2003. január 1. napján lép hatályba. A nem e rendeletnek megfelelően előállított termékeket és csomagolásokat 2004. január 1-jéig a forgalomból ki kell vonni.

(2) E rendelet 8–9. §-ai és 11–12. §-ai 2002. szeptember 15-én lépnek hatályba.

(3)

(4)

(5) Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról,

b) az Európai Parlament és a Tanács 2004/12/EK irányelve (2004. február 11.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról,

c) az Európai Parlament és a Tanács 2005/20/EK irányelve (2005. március 9.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról,

d) a Bizottság 97/129/EK határozata (1997. január 28.) a csomagolóanyagok jelölési rendszerének létrehozásáról az Európai Parlament és a Tanács a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvének megfelelően,

e) a Bizottság 2005/270/EK határozata (2005. március 20.) az Európai Parlament és a Tanács a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvének megfelelő adatbázis létrehozásához szükséges adatlapok bevezetéséről,

f) A Bizottság 2009/292/EK határozata (2009. március 24.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott nehézfém-koncentráció határértéktől a műanyag rekeszek és a műanyag raklapok esetében való eltérés feltételeinek meghatározásáról,

g) a Bizottság 2001/171/EK határozata (2001. február 19.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvben meghatározott nehézfémkoncentráció-

szintekkel kapcsolatban az üvegcsomagolásra vonatkozó eltérés feltételeinek meghatározásáról,

h) a Bizottság 2001/524/EK határozata (2001. június 28.) az EN 13428:2000, az EN 13429:2000, az EN 13430:2000, az EN 13431:2000 és az EN 13432:2000 szabványhivatkozásnak a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvvel kapcsolatban az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való közzétételéről,

i) a Bizottság 2006/340/EK határozata (2006. május 8.) a 2001/171/EK határozatnak a 94/62/EK irányelvben meghatározott nehézfémkoncentráció-szintekkel kapcsolatban az üvegcsomagolásra vonatkozó eltérés érvényességének meghosszabbítása érdekében történő módosításáról,

j) a Bizottság 2005/C 44/13 közleménye az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv végrehajtása keretében az irányelv értelmében összehangolt szabványok címeinek és hivatkozásainak közzétételéről.

1. számú melléklet a 94/2002. (V. 5.) Korm. rendelethez

A csomagolás összetételére, valamint az újrahasználatosságra, illetve a hasznosíthatóságra vonatkozó lényegi követelmények

A csomagolás összetételére, valamint az újrahasználatosságra, illetve a hasznosíthatóságra vonatkozó lényegi követelmények

1. A csomagolás gyártására és összetételére vonatkozó követelmények

– A csomagolást úgy kell előállítani, hogy a csomagolás térfogata és tömege arra a minimálisan elégséges mennyiségre korlátozódjék, amely fenntartja a csomagolt termék és a felhasználó számára a biztonságosság, higiénia és elfogadhatóság szükséges szintjét.

– A csomagolást úgy kell megtervezni, előállítani és forgalmazni, hogy lehetővé tegyék annak újrahasználatát vagy hasznosítását [beleértve az anyagában történő hasznosítást (újrafeldolgozást)], és minimumra csökkentsék annak a környezetre gyakorolt hatását, amikor a csomagolási hulladékok vagy a csomagolási hulladékgazdálkodási műveletek anyagmaradékát ártalmatlanítják.

– A csomagolást úgy kell előállítani, hogy minimumra csökkentsék az ártalmas és más veszélyes anyagok jelenlétét bármilyen csomagolási összetevő vagy csomagolóanyag alkotóelemei között, tekintettel azoknak a kezelés során levegőbe kibocsátott anyagban, különösen salakban vagy csurgalékvízben való jelenlétére, amikor a csomagolást vagy a gazdálkodási műveletekből származó anyagmaradékokat vagy a csomagolási hulladékot elégetik, hulladék lerakóhelyen ártalmatlanítják vagy egyéb módon kezelik.

2. A csomagolás újrahasználatos jellegére vonatkozó követelmények

Az alábbi követelményeket egyidejűleg kell kielégíteni:

– a csomagolás fizikai tulajdonságainak és jellemzőinek lehetővé kell tenniük több fordulót, vagy visszatérést (rotációt) a felhasználás rendes körülményei között előre látható feltételek mellett;

– teljesíteniük kell a hasznosítható csomagolásra vonatkozó sajátos követelményeket, amikor a csomagolást már nem használják fel újra, és ezáltal hulladékká válik.

3. A csomagolás hasznosítható jellegére vonatkozó követelmények

– *Az anyagában történő hasznosítás:* a csomagolást úgy kell előállítani, hogy a piacképes termékek gyártása során felhasznált anyagok bizonyos súlyszázalékának visszaforgatását lehetővé tegyék. E százalékos arány megállapítása azon anyagtypustól függően változhat, amelyből a csomagolás összetevődik.

– *Az energia-visszanyerés formájában hasznosítható csomagolás:* az energia-visszanyerés céljából feldolgozott csomagolási hulladéknak minimális alsó fűtőértékkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy lehetővé tegye az energia-visszanyerés optimalizálását.

– *A komposztálás formájában hasznosítható csomagolás:* a komposztálás céljából feldolgozott csomagolási hulladéknak olyan biológiai úton lebontható jelleggel kell rendelkeznie, hogy az ne akadályozza az elkülönített begyűjtést és azt a komposztálási eljárást vagy tevékenységet, amelynek azt alávetik.

– *Biológiai úton lebontható csomagolás:* a biológiai úton lebontható csomagolásnak olyan összetétellel kell rendelkeznie, hogy képes legyen fizikai, kémiai, termikus vagy biológiai bomlásra úgy, hogy a levegő jelenlétében végső soron szén-dioxiddá, biomasszává, vízzé vagy levegő kizárása mellett elsősorban metánná bomoljon.

4. Az egyes követelményekre vonatkozó, referenciaként szolgáló szabványok a következők:

ESzSz ⁽¹⁾	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelésére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja ⁽³⁾
CEN ⁽²⁾	MSZ EN 13427:2004 Csomagolás – A csomagolásra és a csomagolási hulladékra vonatkozó európai szabványok alkalmazásának követelményei	–	
CEN	MSZ EN 13428:2004 Csomagolás – Külön követelmények a gyártásra és összetételre – Megelőzés anyagfelhasználás-csökkentéssel	EN 13428:2000	Ennek a közzétételnek a napja
CEN	MSZ EN 13429:2004 Csomagolás – Újrahasználat	–	
CEN	MSZ EN 13430:2004 Csomagolás – Az alapanyagkénti hasznosítással visszanyerhető csomagolás követelményei	–	
CEN	MSZ EN 13431:2004 Csomagolás – Energetikailag hasznosítható csomagolások követelményei, beleértve a legkisebb alsó fűtőérték meghatározását is	–	
CEN	MSZ EN 13432:2004 Csomagolás – Komposztálással és biológiai lebomlással hasznosítható csomagolás követelményei – Vizsgálati program és a csomagolás végleges elfogadásának értékelési feltételei	–	

⁽¹⁾ ESzSz: Európai Szabványügyi Szervezetek.

⁽²⁾ CEN: Európai Szabványügyi Bizottság.

⁽³⁾ A megfelelésre vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja általában megegyezik az Európai Szabványügyi Szervezet által

meghatározott visszavonás időpontjával.

2. számú melléklet a 94/2002. (V. 5.) Korm. rendelethez

Azonosítási rendszer

Az azonosítási rendszer az anyag tekintetében rövidítést is használhat. Az anyagokat számozási rendszerrel, illetve rövidítéssel lehet azonosítani. Az azonosító jelet a csomagolás újrahasználatos vagy hasznosítható jellegére utaló grafikus jel alá kell besorolni.

Műanyag	
01	polietilén-tereftalát (PET)
02	nagysűrűségű polietilén (HDPE)
03	polivinilklorid (PVC)
04	kissűrűségű polietilén (LDPE)
05	polipropilén (PP)
06	polisztirol (PS)
07	poliamid
08	poliuretán
09	polivinil alkohol
18	megújuló nyersanyagból előállított biopolimer
19	más műanyag (műanyag/műanyag)
Papír és karton	
20	hullámpapírlemez (PAP)
21	nem hullámpapírlemez jellegű karton (PAP)
22	papír (PAP)
Fém	
40	acél (FE)
41	alumínium (ALU)
49	más fém
Fa	
50	fa (FOR)
51	parafa (FOR)
59	más természetes anyag
Textil	
60	gyapot (TEX)
61	juta, kender (TEX)
69	más természetes alapú anyag
Üveg	

70	színtelen üveg (GL)
71	zöld üveg (GL)
72	barna üveg (GL)
79	más üveg
Társított	
80	társított: papír és karton/különböző fémek
81	rétegzett italkarton: papír és karton/műanyag
82	társított: papír és karton/alumínium
83	társított: papír és karton/ónozott lemez
84	rétegzett italkarton: papír és karton/műanyag/alumínium
85	társított: papír és karton/műanyag/alumínium/ónozott lemez
86	társított: papír és karton/más
90	társított: műanyag/alumínium
91	társított: műanyag/ónozott lemez
92	társított: műanyag/különböző fémek
93	társított: műanyag/más
95	társított: üveg/műanyag
96	társított: üveg/alumínium
97	társított: üveg/ónozott lemez
98	társított: üveg/különböző fémek

”

3. számú melléklet a 94/2002. (V. 5.) Korm. rendelethez

A csomagolásnak, illetve csomagolásnak nem minősülő tételek szemléltető példái

Példák a 2. § (1) bekezdés ab) pontjában foglalt feltételek alkalmazására

Csomagolás

Édességet tartalmazó doboz

CD tokot borító fóliaburkolat

Nem csomagolás

Virágcserep, amelyben a növény teljes élettartamát tölti

Szerszámosláda

Filteres tea

Sajtot bevonó viaszréteg

Kolbászhéj

Példák a 2. § (1) bekezdés ac) pontjában foglalt feltételek alkalmazására

Csomagolás, ha a forgalmazás helyén való feltöltésre tervezték és szánták

Papírból vagy műanyagból készült hordtasak

Egyszer használatos tányér és pohár

Háztartási fólia

Szendvicses zacskó

Megjegyzések az 1. táblázathoz:

- (1) Fehér négyzetek: Az adatok szolgáltatása kötelező. Becslések alkalmazhatók, de azoknak empirikus adatokon kell alapulniuk, és magyarázatot kell fűzni hozzájuk a módszertani leírásban.
- (2) Halványan árnyékolt négyzetek: Az adatszolgáltatás kötelező, de közelítő becslések elfogadhatók. E becslésekhez a módszertani leírásban magyarázatot kell fűzni.
- (3) Sötétén árnyékolt négyzetek: Az adatok szolgáltatása önkéntes.
- (4) E határozat alkalmazásában a műanyagok anyagában történő hasznosításának számításánál kizárólag a „polimerből-polimert” eredményező folyamatok vehetők figyelembe.
- (5) A c oszlop magában foglalja az anyagában történő hasznosítás összes formáját, beleértve a szerves anyagában történő hasznosítást is, de nem tartalmazza az alapanyagában történő „anyagában történő hasznosítást”.
- (6) A d oszlopnak a b és c oszlopok összegének kell lennie.
- (7) Az f oszlop magában foglalja a hasznosítás összes formáját, kivéve az anyagában történő hasznosítást és az energetikai hasznosítást.
- (8) A h oszlopnak a d, e, f és g oszlopok összegének kell lennie.
- (9) A hasznosítás vagy a hulladékégető műben energetikai hasznosítással történő elégetés aránya e rendelet értelmében: h oszlop/a oszlop.
- (10) Az anyagában történő hasznosítási arány e rendelet alkalmazásában: d oszlop/a oszlop.
- (11) A fára vonatkozó adatokat nem szabad az egyes csomagolóanyagok minimum 15% tömegszázalékos célkitűzésének elérésénél a számításnál felhasználni.
- (12) A „műanyagok” az alábbi alcsoportokra bonthatók: PET, polietilén, polipropilén, polisztirol, PVC és egyéb
- (13) Az egyéb kategóriában a főcsoportokba nem besorolható csomagolások szerepelhetnek, mint például természetes szálakból (juta, szizál stb.) készült zsákok.

2. táblázat

A kötelezett tevékenysége következtében Magyarországon képződött, azonban hasznosítás vagy a hulladékégető műben energetikai hasznosítással történő elégetés céljából más EGT-államba vagy az EGT-államok területén kívülre küldött, vagy exportált csomagolási hulladék mennyiségei

Anyag	Más tagállamokba vagy a Közösségen kívülre az alábbi célokból küldött, vagy exportált csomagolási hulladék				
	alap anyagként hasznosítva	egyéb módon anyagában hasznosítva	energia visszanyerés	a hasznosítás más formái	hulladék-égető műben energetikai hasznosítással történő elégetés
	tonna	tonna	tonna	tonna	tonna
Üveg					
Műanyag					
Papír és karton					

Fém	Alumínium					
	Acél					
	Összesen					
Fa						
Egyéb						
Összesen						

Megjegyzések a 2. táblázathoz:

- (1) E táblázat adatai csak azon mennyiségekre vonatkoznak, amelyeket a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló ezen rendelet által előírt kötelezettségek értelmében figyelembe kell venni. Ezek az adatok az 1. táblázatban már szolgáltatott adatok részhalmozai.
- (2) Halványan árnyékolt négyzetek: Az adatok szolgáltatása kötelező, de megközelítő becslések elfogadhatók. E becslésekhez a módszertani leírásban magyarázatot kell fűzni.
- (3) Sötétben árnyékolt négyzetek: Az adatszolgáltatás önkéntes.
- (4) E melléklet értelmében a műanyagok anyagának újrafeldolgozása magában foglalja az összes anyagot, amelyek újrafeldolgozása után műanyagot kapnak.

3. táblázat

*Újrahasználható csomagolások
(Kitöltendő az ezeket a rendszereket önkéntesen alkalmazó gyártók által)*

Anyag	Csomagolás típus	Termék	Újrahasználható csomagolásban levő termék mennyisége [Liter] vagy [kg]	Forgalomban levő újrahasználható egységek száma	Átlagos éves megtett körök száma	Átlagos élettartam
Üveg	Palack	Italok				
		Egyéb				
	Tároló					
Műanyag	Tartály hordó >20L, <250L	Élelmiszer				
		Nem élelmiszer				
	Hordók >250L	Élelmiszer				
		Nem élelmiszer				
	„Nagy zsákok”					
	Palackok	Italok				
		Egyéb				

		Dobozok					
		Konténerek					
		Rekeszek					
		Raklapok					
Karton/papír		Dobozok					
		Raklapok					
Fémek	Alumínium	Tartályok >50L	Élelmiszer				
			Nem élelmiszer				
		Tartályok >50L, <300L	Élelmiszer				
			Nem élelmiszer				
	Acél	Tartályok <50L	Élelmiszer				
			Nem élelmiszer				
Tartályok >50L, <300L		Élelmiszer					
		Nem élelmiszer					
Fa		Dobozok					
		Rekeszek					
		Tartályok					
		Raklapok					

A táblázatok kitöltésénél az azokban szereplő fogalmakat, az egyes anyagfajtákra, illetve kezelési módokra vonatkozó adatokat a következő meghatározásoknak megfelelően kell alkalmazni:

1. a) „kompozit-csomagolás”: különböző, egymástól kézzel szétválaszthatatlan anyagokból álló csomagolás;

1. b) „csomagolási hulladék keletkezése”: azon, a kötelezett tevékenysége következtében létrejött csomagolóanyag-mennyiséget jelenti, amely jelen rendelet meghatározásával összhangban termék tárolása, védelme, kezelése, szállítása és bemutatása céljából való felhasználását követően hulladékká válik;

1. c) „hasznosított csomagolási hulladék”: a kötelezett tevékenysége következtében keletkezett csomagolási hulladék azon mennyiségét jelenti, amely hasznosításra kerül, függetlenül attól, hogy a csomagolási hulladékot Magyarországon, más EGT-államban vagy az EGT-államok területén kívül hasznosítják;

1. d) „hasznosított vagy hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladék”: a kötelezett tevékenysége következtében keletkezett csomagolási hulladék azon mennyiségét jelenti, amelyet hasznosítanak vagy hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetnek, függetlenül attól, hogy a csomagolási hulladékot Magyarországon, más EGT-államban vagy az EGT-államok területén kívül hasznosítják, vagy hulladékégető műben energetikai hasznosítással égetik el;

1. e) „anyagában hasznosított csomagolási hulladék” a Magyarországon keletkezett csomagolási hulladék azon mennyiségét jelenti, amely anyagában történő hasznosításra kerül, függetlenül attól, hogy a csomagolási hulladék itthon, más EGT-államban vagy az EGT-államok területén kívül kerül anyagában történő hasznosításra;

1. f) jelen rendelet értelmezésében a „hasznosított vagy hulladékégető müben energetikai hasznosítással elégetett hulladék aránya” a hasznosított vagy hulladékégető müben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladék összes mennyiségének és a képződött csomagolási hulladék összes mennyiségének hányadosát jelenti;

1. g) jelen rendelet alkalmazásában az „anyagában történő hasznosítási arány” az anyagában hasznosított csomagolási hulladék összes mennyiségének és a képződött csomagolási hulladék összes mennyiségének hányadosát jelenti.

2. a) Nem minősül csomagolási hulladéknak a csomagolás vagy a csomagoló anyag termeléséből, vagy bármely más termelési, gyártási folyamatból származó termelési, gyártási hulladék.

2. b) Az adatszolgáltatás szempontjából az a feltételezés alkalmazandó, hogy a kötelezett tevékenysége következtében egy adott évben Magyarországon képződött csomagolási hulladék mennyisége megegyezik az általa Magyarországon ugyanabban az évben forgalomba hozott csomagolás mennyiségével.

3. a) Az „összes csomagolásra” vonatkozó adatok magukban foglalják az e rendelet 2. §-ában meghatározott minden csomagolást. Különösen a kisebb mennyiségekben előforduló anyagok és az e rendeletben külön nem említett anyagok esetében a kötelezettek becsléseket alkalmazhatnak. E becsléseknek a rendelkezésre álló legjobb információkon kell alapulniuk.

3. b) Az újrahasználatos csomagolásnál azt az időpontot kell a forgalomba hozatal időpontjaként figyelembe venni, amikor a csomagolást először bocsátják azon termékkel együtt a felhasználók rendelkezésére, amelyek tárolására, védelmére, kezelésére, leszállítására és prezentálására a csomagolást szánják.

3. c) Az újrahasználatos csomagolást nem kell sem csomagolási hulladéknak tekinteni, amikor azt az újra történő használat céljából visszaküldik, sem úgy tekinteni, hogy csomagolásként forgalomba hozzák, amikor egy termék csomagolására újrahasználik és ismét a felhasználók rendelkezésére bocsátják.

3. d) Az újrahasználatos csomagolást csomagolási hulladéknak kell tekinteni, ha hasznos élettartama végén kivonják a forgalomból.

3. e) A kötelezett által alkalmazott újrahasználatos csomagolásból származóan keletkezett csomagolási hulladékról feltételezhető, hogy mennyisége megegyezik ugyanabban az évben az újrahasználatos csomagolásból forgalomba hozott mennyiséggel. Az esetleges eltérést indokolni kell.

3. f) A kötelezetteknek a kompozit-csomagolást a tömegszázalék szerint túlsúlyban lévő anyag alapján kell jelenteni. Továbbá az „összetett anyagok” hasznosításáról és anyagában történő hasznosításáról szóló különálló adatokat önkéntes alapon meg lehet adni.

3. g) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömege a hatékony hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási folyamatba bevitt csomagolási hulladék mennyiségével egyenlő. Akkor, ha egy hulladékválogató létesítmény, a hatékony hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási technológiák felé történő kibocsátását jelentős veszteségek nélkül végzi, akkor elfogadható az, hogy ezt a kibocsátást a hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegének tekintsék.

3. h) A kötelezett által az EGT-államok területéről kivitt csomagolási hulladékot csak akkor lehet hasznosított vagy anyagában hasznosított hulladékként figyelembe venni, ha egyértelmű bizonyíték van arra, hogy a hasznosításra vagy anyagában történő hasznosításra a közösségi jogszabályok által előírt feltételekkel nagyjából egyenértékű feltételek mellett került sor.

3. i) Ha a kötelezett más EGT-államban vagy az EGT-államok területén kívül keletkezett csomagolási hulladékot hoz be hasznosítás vagy anyagában történő hasznosítás céljából, akkor ez a mennyiség nem számolható el hasznosítottként vagy anyagában hasznosítottként abban az EGT-államban, ahova a csomagolási hulladék érkezik.

3. j) Mindazon esetekben, amikor utalás történik a hasznosításra, a vonatkozó rendelkezések *mutatis mutandis* alkalmazandók a hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladéokra is.

4. a) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegét a csomagolási hulladék természetes nedvességtartalma mellett kell mérni, amelynek a forgalomba hozott egyenértékű csomagolás nedvességtartalmával összehasonlíthatónak kell lennie.

4. b) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegének mért adatait korrigálni kell, ha a csomagolási hulladék nedvességtartalma rendszeresen és jelentősen eltér a forgalomba hozott csomagolás nedvességtartalmától, és ha fennáll annak kockázata, hogy ez a csomagolás hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási arányának jelentős túl- vagy alulbecsléséhez vezethet. E korrekcióknak kivételes esetekre kell korlátozódniuk, amelyeket sajátos éghajlati vagy egyéb körülmények okoznak. A jelentős korrekciókat az adatösszesítéseknél kell bemutatni, az 5. pontban foglaltak szerint.

4. c) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegébe, amennyire ez gyakorlati szempontból célszerű, nem szabad beleszámítani a csomagolási hulladékkal együtt begyűjtött nem csomagolási anyagok tömegét.

4. d) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegéről szóló adatokat korrigálni kell, ha a tényleges hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási folyamathoz küldött hulladékban található nem csomagolási anyagok mennyisége azt a kockázatot rejti magában, hogy a csomagolás hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási arányainak jelentős túl- vagy alulbecslése következhet be.

4. e) A kis mennyiségű nem csomagolási anyagok és a szennyeződések miatt, amelyek rendszeresen előfordulhatnak a csomagolási hulladékban, nem szükséges korrekciót végezni.

4. f) Mindazon esetekben, amikor az 1. és 2. pontokban utalás történik a hasznosításra, a vonatkozó rendelkezések *mutatis mutandis* alkalmazandók a hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladéokra is.

5. A megadott táblázatokat évente kell kitölteni. A leírásnak magyarázatot kell adnia bármely alkalmazott becslésről is.

6. A táblázatokon túlmenően, a kötelezettek önkéntesen is szolgáltathatnak a csomagolásról és a csomagolási hulladékokról további adatokat is, ha ezek az adatok rendelkezésre állnak. Ilyen adatok lehetnek:

a) az üres csomagolóeszközök termeléséről, kiviteléről és behozataláról szóló adatok; anyagfajta szerint

b) az újrahasználatos csomagolásokról szóló adatok; (ha önkéntesen részt vesz „gyártóként”, akkor kötelező módon)

c) a csomagolás sajátos altípusairól, így az összetett (kompozit) csomagolóanyagokról szóló adatok

d) a csomagolásban szennyeződésként maradó anyagnak tulajdoníthatóan veszélyesnek minősülő csomagolási hulladék mennyiségéről és minőségéről.

5. számú melléklet a 94/2002. (V. 5.) Korm. rendelethez